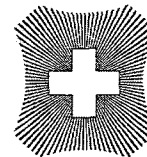
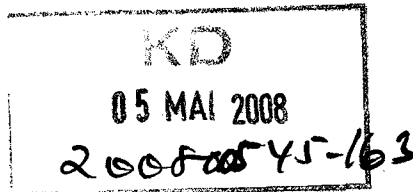


Kunnskapsdepartementet,
Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO



HØYSKOLEN
DIAKONOVA

Høyskolen Diakonova
Linstows gate 5
N-0166 Oslo

t: +47 22 98 63 00
f: +47 22 98 63 50

Giro: 8200 02 26250
post@diakonova.no
www.diakonova.no

Vår ref.
08/1615/MAB

Deres ref.

Dato:
30.04.2008

Hørings svar fra Høyskolen Diakonova - NOU 2008: 3 Sett under ett

Det vises til Kunnskapsdepartementets høringsbrev av 28.01.08 vedrørende NOU 2008:3 Sett under ett - Ny struktur i høyere utdanning

Høyskolen Diakonova har følgende kommentarer til punktene nedenfor:

Kap. 5 Utviklingstrekk og utfordringer i norsk høyere utdanning.

Nasjonal styring versus institusjonell frihet.

En endring i retning av mindre detaljstyring og mer rammestyring som også betyr at institusjonene gradvis får større myndighet til å etablere og nedlegge studietilbud, mener vi er bra. Det fremmer både kreativitet og grunderinitiativ, noe vi mener er gode krefter i en utviklingsprosess. En mindre detaljstyring vil også gjøre det enklere for norske utdanningsinstitusjoner å omstille seg raskere til samfunnets behov. Raskere omstilling i takt med endrede behov i samfunnet, er et av de punktene OECD peker på i sin gjennomgang av norsk høyere utdanning.

5.3 Sannsynlig utvikling fram mot 2020

I grove trekk er denne framstillingen gjenkjennbar.

5.4 Utfordringer

Nasjonale særtrekk

Norsk høyere utdanning kan ikke ses isolert fra den internasjonale utvikling.

5.4.3 Spredning av forskerutdanningen. Norge henger etter andre nordiske land med hensyn til avlagte dr. grader. Det er et prioritert mål å øke antall dr. gradskandidater per år. Med det lave tallet på kandidater Norge har i dag, mener vi det både vil sikre kvaliteten og øke effektiviteten å samle forskerutdanningen på et begrenset antall steder.

5.4.6 Lite utadrettede institusjoner

Med tanke på internasjonalisering, ser vi det som ønskelig at det opprettes mastergradsstudier på engelsk.

Kap. 6 Institusjonsstrukturen

6.4 Nettverksmodellen – det forutsettes at nettverkene som hovedregel har et universitet som sentrum.

Vi er glade for at nettverksmodellen presenteres som en mulighet, selv om utvalget anser modellen for svak til å kunne løse de utfordringer norsk høyere utdanning står overfor. Vi mener modellen gir mindre institusjoner en mulighet til å beholde sine særtrekk og likevel overleve i et system hvor det satses på større enheter. Forslaget om arbeidsdeling når det gjelder masterstudier fremmer praktiske løsninger, mens felles opplegg for dr.grads utd. ikke bare er praktisk, men nødvendig for å sikre kvalitet på dr.gr.studiet. Dette opplegget synes mer rasjonelt enn at enkelt institusjoner har egne program for et lite antall studenter.

6.5 Fusjonere nedenfra.

Vi ser det som gunstig at institusjonsprofilen vil danne grunnlag for flerårige avtaler mellom institusjonene og departementet, noe som vil gjøre det mulig for institusjonene å planlegge for et noe lengre tidsrom.

Kap.10 Finansieringssystemet for universitet og høyskoler.

I FORSLAGET TIL ENDRINGER AV FINANSIERINGSSYSTEMET, FORESLÅS DET ENDRINGER FRA TILSKUDD AV EN RESULTATBASERT ART TIL EN MER MÅLRETTET FORM.

Den foreslåtte finansieringsformen vil i større grad relateres til de overordnede prioriteringer og vil således være mer strategisk og langsiktig i sin tildeling.

For planlegging og opprettelse av videreutdanninger vil dette finansieringssystemet være en fordel, da det vil kunne gi større grad av forutsigbarhet, enn dagens finansiering. Erfaring viser at det innen enkelte fagområder er behov for videreutdanning, også ut fra departementale vurderinger, men det er vanskelig gjennomførbart grunnet uforutsigbare eller kortsiktige bevilgninger. Et tidsperspektiv på 3-4 år vil i denne sammenheng være gunstig.

En mer strategisk bevilgning både i forhold til undervisning og forskning vil være gunstig også for kompetanseutvikling av personalet.

Et rimelig nivå på statlige tilskudd til private høyskoler må relateres til nivået på de totale tilskudd til statlig eide institusjoner. Utvalget foreslår en tilskuddsøkning på 5,7 mrd. kroner som tilskudd til statlige universiteter og høyskoler utenom finansieringssystemet. Dersom utvalgets forslag følges opp, må en tilsvarende tilskuddsøkning tilgodeses private høyskoler.

Kap. 11 Små studiesteder.

Det er større usikkerhet vedr. finansiering ved de små studiestedene.

Det er ingen entydig sammenheng mellom studiestedenes størrelse og forskning, men de større studiestedene har et større forskningsmiljø.

Med dette utgangspunkt vil det være en fordel med større studiesteder.

På den annen side er det en fordel ved enkelte profesjonsutdanninger at studiestedene er små. Særlig er dette aktuelt der deler av utdanningene er avhengig av tilgang til det kliniske felt. Kliniske ferdigheter kan lettere bedømmes i mindre studiesteder, der det er nær kommunikasjon mellom studiestedet og klinikken.

Kap. 14 Styrking av profesjonsutdanningene i høyskolene

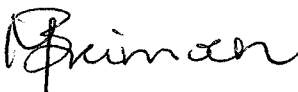
Vi har med glede merket oss at man særlig er opptatt av å styrke kvaliteten på de kortere profesjonsutdanningene (tre- til fireårige), deriblant sykepleieutdanningen. Selv om det selvsagt vil variere fra studiested til studiested, er det mye gjenkjenning knyttet til skisserte svakheter ved

dagens sykepleieutdanning (s.139-140). Særlig vil vi gi vår støtte til følgende synspunkter:

- *Styrking av vitenskapsbasert undervisning.* Ikke minst er det viktig med større tilførsel inn i grunnutdanningen av den FoU-baserte kunnskapen som både finnes og utvikles innenfor høyskolen som helhet.
- *Praksis som sidestilt aktør i utdanningen.* Større anerkjennelse av – og klargjøring omkring – praksisfeltets kompetanse og ansvar inn i utdanningen. Praksis foreslås i større grad enn i dag, likestilt med skolens undervisning, noe vi støtter. I dag er praksisfeltets status og selvbevissthet som medaktør ikke sjelden for lav. Til dels finner man uklare grenser mht hva skolens undervisere har ansvar for og hva veilederne ute i praksis har ansvar for (f eks knyttet til vurderinger omkring bestått/ikke bestått og type kontakt underveis i praksisstudiene). Videre er det viktig å høyne praksisveiledernes bevissthet om å ha noe unikt å tilføre studentene – noe som forutsetter at yrkesfeltet får et klarere definert ansvar.
- *Krav om mer innsats fra studenten* vil vi også gi vår tilsutning til. Vi vil her særlig peke på betydningen av studiefinansieringsordningen, noe man er kjent med er oppe til vurdering.
- *Klargjøring av hva akademisering innebærer* innenfor de korte profesjonsutdanningene. Vi ser med glede på presiseringen av at vitenskapsbasert kunnskap må være rettet inn mot – og hente sin begrunnelse fra – det feltet man utdanner til. Yrkesutøvelsen og konteksten omkring denne skal være førende, noe utvalget erkjenner ikke alltid har vært tilfelle
- *Den reflekterte praktiker i fokus.* Vi er glad for at utvalget løfter frem den reflekterte praktiker som mål for utdanningen. Dette begrepet rommer essensen av mye av det ovennevnte: Stor vekt på teori som underbygger praksis, og stor vekt på praksis som både blir anerkjent og selv anerkjenner sitt unike bidrag til utdanningen
- *Fleksibel FoU-definisjon.* Vi sier oss også enige i at denne type utdanninger må kunne arbeide ut fra et vidt FoU-begrep rettet inn mot praktiske formål. Vi tror at nytten inn mot grunnutdanningen dermed vil bli større, og at også grunnutdanningsansatte får lettere tilgang til FoU-produksjon.

Ved et kompetanseløft for å styrke personalets kompetanse i de korte profesjonsutdanningene, må statlige og private høyskoler tilgodeses på en likeverdig måte.

Med vennlig hilsen



Mardon Breimoen
rektor

Ingrid Sie (sign.)
høgskolelektor